

BIBLIOGRAFJA.

Momento d'Electrotechnique par A. Curchod. *Licencié es sciences, ingénieur E. S. E., directeur technique de la „Revue Générale de l'Electricité”, prof. à l'Ecole d'Electricité et Mécanique industrielles.* Tom I. *Electricité et magnétisme. Formules et tables — Lois fondamentales — Mesures. Constantes.* XVI—526 str. 13×21 cm, 182 fig. 1932 r. 90 F. Wydawca Dunod, 92, rue Bonaparte, Paris (VI°).

Kieszonkowy podręcznik elektrotechniki prof. A. Curchod'a pomyślany został jako dzieło dość obszerne w czterech tomach, z których narazie ukazał się tom pierwszy.

Zawiera on podstawy elektrotechniki; w t. II mają być podane wiadomości o maszynach elektrycznych i przyrządach, w t. III — wytwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej, a t. IV — zastosowanie energii elektrycznej: oświetlenie, napęd, ciepło, elektrochemia, telefonia i telegrafia i promienie Röntgena.

Układ pierwszego tomu jest bardzo przejrzysty, treść zawiera dużo szczegółów, które mogą się przydać technikowi, pracującemu w najróżnorodniejszych dziedzinach. W rozdziale pierwszym znajdujemy tablice i wzory z dziedziny

matematyki, mechaniki oraz definicje jednostek i wielkości geometrycznych, mechanicznych, elektrycznych, magnetycznych, cieplnych i świetlnych. Podstawy elektrotechniki są ujęte w rozdziale pod tytułem „Phénomènes électriques et magnétiques”. Najszerzej przedstawione są prawa makroskopowe, które zdaje się są już ustalone ostatecznie i mogą być uznane za nienaruszalne. W końcu rozdziału podane są krótkie wiadomości z teorii budowy materji i współczesnych uśiloowań sformułowania praw, rządzących zjawiskami, odbywającymi się w świecie elektronów i protonów. Dalej mamy specjalny dział, poświęcony miernictwu elektrycznemu, gdzie są omówione podstawy różnych metod pomiarowych, stosowanych do elektryczności i magnetyzmu. Ostatni rozdział został przeznaczony na przedstawienie mechanicznych, cieplnych, elektrycznych i magnetycznych własności zasadniczych materiałów, stosowanych w elektrotechnice. Liczbowe dane musiały być nieraz podane chwiejnie, wobec wielkiej różnorodności materiałów, mających tę samą nazwę, pewne granice jednak, w których tablice są zawarte, będą często bardzo cenną wskazówką w praktyce.

M. P.

SZKOLNICTWO.

Kurs dla elektromonterów Łódzkiego Towarzystwa Kursów Technicznych w Łodzi w bieżącym roku szkolnym.

Prowadzony od roku szkolnego 1929/30 przez Łódzkie Towarzystwo Kursów Technicznych (Ł. T. K. T.) w Łodzi kurs dla elektromonterów przejęty został w roku 1929 przez powyższe T-wo od Łódzkiego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Pierwotny program nauczania został przytem rozszerzony, przyczem nad programem tym czuwa obecnie Łódzkie Stowarzyszenie Elektryków w osobie komisji, w skład której wchodzi inżynierowie pp. Cz. Dąbrowski, W. Kopczyński, Z. Rau i H. Wendt.

Kurs dla elektromonterów jest kursem rocznym; każdy z wykładanych na Kursie przedmiotów ma ściśle wyznaczoną liczbę godzin, przyczem po zakończeniu wykładów odbywają się z danego przedmiotu egzaminy. W bieżącym roku szkolnym wykładane są na kursie następujące przedmioty: elektrotechnika — 74 godz., obliczenia elektryczne — 44 godz., przepisy bezpieczeństwa — 20 godz., maszyny elektryczne i transformatory — 42 godz., instalacje wysokiego napięcia, projektowanie instalacji elektrycznych — 21 godz., ćwiczenia pomiarowe — 39 godz., kalkulacja kosztów instalacji elektrycznych — 12 godz., materiałoznawstwo — 18 godz. i prawoznawstwo — 12 godz. Wykładowcami na Kursie dla elektromonterów są przeważnie inżynierowie elektrowni w Łodzi. Kurs korzysta z pomocy naukowych oraz bogato wyposażonych pracowni Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi, w gmachu której odbywają się wykłady i ćwiczenia; wydatnie ułatwia pracę Kursowi na terenie powyższej Szkoły kierownik jej wydziału elektrycznego, a jednocześnie wykładowca Kursu p. inżynier L. Temerson.

Słuchacze Kursu dla elektromonterów Łódzkiego To-

warzystwa Kursów Technicznych rekrutują się z pośród elektromonterów, posiadających co najmniej pięcioletnią samodzielną praktykę elektromonterską; wymagane jest od kandydatów świadectwo z ukończenia 7 kl. szkoły powszechnej. Pożądane jest pozatem ukończenie 3 letniej szkoły dokształcającej wieczorowej dla elektryków; przyjmowani są słuchacze bez egzaminów wstępnych, przyczem przeciętny wiek kandydatów na Kurs wynosi ok. 25 l. Słuchacze Kursu wykazują naogół duże zainteresowanie nauką i odznaczają się pilnością w pracy. Odbywający się w bieżącym roku szkolnym Kurs jest trzecim z kolei kursem prowadzonym przez Łódzkie T-wo Kursów Technicznych.

W bieżącym roku szkolnym przyjęto na Kurs dla elektromonterów 19 osób wobec 32 w ubiegłym roku szkolnym. Ukończyło Kurs w ubiegłym roku szkolnym 23 słuchaczy.

Dane dotyczące frekwencji oraz ilości wydanych na dowód ukończenia Kursu w roku szkolnym 1929/30 świadectw przedstawiają się jak następuje: przyjęto na Kurs 35 osób, ukończyło Kurs 24 osoby.

Co się tyczy wreszcie wahań we frekwencji uczęszczających na Kurs dla elektromonterów w związku z kryzysem gospodarczym, jaki Łódź przechodzi w silnym stopniu, to — według łaskawie nam udzielonych przez Dyrektora Łódzkiego T-wa Kursów Technicznych p. M. Bogdanowicza informacji — spadek frekwencji w bieżącym roku szkolnym tłumaczyć raczej należy wyczerpaniem się kontygentu pragnących uzupełnić swą wiedzę fachową starszych wiekiem elektromonterów na terenie Łodzi. Ze względu bowiem na to, że słuchacze Kursu rekrutują się, jak dotychczas, w większej części z pracowników elektrowni Łódzkiej oraz większych zakładów przemysłowych — spadku frekwencji w związku z bezrobociem, jakoteż innych objawów powyższego oczekiwać w tych warunkach nie należy. (n.).